

imod, at Sagen bliver undersøgt saa nøie som muligt fra alle Sider, men efter det Kjenbskab, jeg har til den, holder jeg mig overbeviist om, at det vil være umuligt at lægge et juridisk Ansvar andesteds hen end der, hvor det ved Dommen er lagt, thi om det ogsaa kunde guffes, at Et og Andet havde været anderledes, troer jeg ikke, at det kan paavises, at der nogetsteds er viist en Forsømmelse, som kunde lede til Ansvar, endnu mindre, at der har været nogen Tanke om at understøtte Noget i den Retning. Forretningerne have været uhelbigt ordnede, og de trænge i høieste Grad til at omordnes, hvorfor det er med Betlagelse fra min Side, at vi ikke før nu ere komne til at tage fat paa Sagen om Overformynderiernes Dmordning. Nu foreligger denne Sag, men det er min Overbediisning, at om ogsaa Et eller Andet kunde have været anderledes, vil der ikke af en nærmere Undersøgelse komme Noget ud, som kunde lede til Ansvar for Noget.

Adler: Jeg er omtrent af samme Ansuffelse, som den ærebe sidste Taler. Det er netop for mig vigtigt ved denne Lov, at Regeringen viser, som han sagde, at den spoler, at den har et Ansvar ligeoverfor de Umhyndige, og jeg haaber, at det vil gjøre sig gjældende, men ikke blot, som den ærebe Taler meente, som en Undtagelse, ved Vedtagelsen af en enkelt Lov, som den her foreliggende, men saaledes, at der bliver givet en bestemt udtalt Regel for dette Forhold. Vi ville meget snart faae en anden Lov for, nemlig Loven om Ordningen af Overformynderierne, under hvilken vi kunne komme til at udtale os om dette Punkt, men jeg troer, det er heldigt, at det allerede nu strax træder frem, at Staten bør yde Garantii i denne Retning, for at der ved Lovens Behandling i det andet Thing kan blive taget tilbørligt Hensyn til, at en saadan Mening gjør sig gjældende her. Det vedkommer ikke specielt denne Sag, men jeg har troet det rigtigt, at udtale det, da det forekommer mig at være af stor Betydning, at det ved Behandlingen af den nævnte Lov i det andet Thing staaer aldeles tydeligt, at de Umhyndige, som paa en Maade tvinges til at sætte deres Mid-

ler i Overformynderierne, ogsaa i enhver Henseende ere fuldstændig betryggede. Jeg skal endnu kun i Anledning af den ærebe foregaaende Talers Bemærkninger udtale, at her ikke er Tale om Embedsmænd; hans Udtalelser kunde forstaaes saaledes, som om Overformynderne vare Embedsmænd, hvad de ikke ere; men det har jo forøvrigt ingen Betydning. Jeg deler den ærebe første Talers Mening om, at denne Sag bør grundig og nøiagtig undersøges, for at Sagen kan komme for i alle dens Enkeltheder. Om der end ikke vil kunne gøres et juridisk Ansvar gjældende, saa vil paa den anden Side heller ikke den Forsinkelse, som vil foranlediges ved en nærmere Undersøgelse, have noget at betyde, og det er godt, at det kommer frem for Offentligheden, hvis her har været Ueggyldighed, for at det kan tjene til Advarsel for Andres Ueggyldighed i mulig lignende Tilfælde.

Gad: Det er mig ikke rigtig klart, hvorvidt de to sidste ærebe Talere mene, at det Ansvar, som Staten bør have ligeover for de Umhyndige, skal gaae, men da det forekommer mig, at deres Udtalelser muligt kunde udtydes saaledes, som om det skulde gaae saa vidt, at Staten ubetinget skulde have den Forpligtelse at sikkre de Umhyndige imod Tab, saa vil jeg for mit Vedkommende dog, inden Sagen gaaer videre, tillade mig at erklære, at det er min Overbediisning, at det kan man aldrig nogen- sinde komme til. Den eneste Forpligtelse, som Staten kan have, og den maa den ganske sikker have i disse Forhold, er, at den maa ordne dem saa godt som muligt, ordne dem paa en saadan Maade, som efter alle givne Forhold maa antages at være den sikreste for de Umhyndige, men alt, hvad der gaaer videre end dette Almindelige, troer jeg paa ingen Maade, at Staten kan indlade sig paa for at sikkre de Umhyndige eller nogensomhelst Anden. Se vilde blot tillade mig at udtale disse Ord, fordi jeg ganske vist til en vis Grad kan tiltræde den Sætning, som de to ærebe Medlemmer synes at have udtalt, men ligesaa vil ikke kan gjøre det, naar der er Tale om at fremsætte den som ganske almindelig.